

ENKEL, ELISABETH (59): *Siedewööscher* (0:36 min)

Alsu, ich ben jo medden en Kölle gebore un mir han immer all zesamme gewonnt, Tant, Oma. Bei uns woodt nor Kölsch gesproche, außer de Kinder durfte dat manchmol nit. Jedenfalls hät die ming Cousin rundergescheck, mer hatte su ne Tante Emma-Laden ungen, de Frau Budde. Die wor ävver kein Kölnerin. Un dann hät die för ming Cousin gesaht: “Gangk mer unge bei de Frau Budde Siedewööscher holle!” Un ming Cousin hät gedaach: “Siedewööscher? Dat es bestemmp Kölsch. Dat kanns de doch nit sage! Die verstonn dat doch gar nit!” Es dat erundergeganke, hät gesaht: “Frau Budde, ich hätte gern drei Seidewürstchen!”

Enkel, Elisabeth (59): *Siedewööscher*

ʔals_ɪf̥ bɪn ja met̥n_en kœln jəbo:ʋən ʔʊn: mɪɔ̯ ham ʔɪmə ʔalə t̥sə'zamə jəvo:nt tantə 'ʔo:ma
bɔ̯ ʔʊns vo:t noɔ̯ kœlf:əʃpɔ̯xə ʔʊsə di kɪndə dʊʋft̥n dat 'manɦma nit 'jə:dənfals hət:i mɪŋ
kʊ'zi:n 'ʋʊndəjəʃek mɛ hat̥n zo_n tantə 'ʔɛma la:dən ʔʊŋŋ də fɔ̯ʊ bʊdə di va ʔabə k̥ɪnə
kœlnɛɪn ʔʊn_an hət:i fə mɪŋ kʊ'zi:n jəzat jan̥k mɛ ʔʊŋə be də fɔ̯ʊ bʊdə 'zi:dəvø:fjə hole
ʔʊm:ɪŋ kʊ'zi:n hət jədax 'zi:dəvø:fjə da_s bəʃtemp kœlf dat kans_ə dɔ nit za:ʋə di fɛʃtən
dat:ɔx ja: nit es dad_əʋʊndə jəjanə hət jəzat fɔ̯ʊ bʊdə ʔɪf̥:ɛtə gɛɛn dɔ̯ 'zɔ̯dəvɔ̯xstjən

